

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku wierzyciela [...] Bank

[...] S.A. w W.

przy uczestnictwie dłużniczki D.N.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 stycznia 2014 r.,

zażalenia dłużniczki na postanowienie Sądu Okręgowego w O.

z dnia 6 listopada 2013 r., sygn. akt II Cz .../13,

1) odrzuca zażalenie;

2) oddala wniosek wierzyciela o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w O. odrzucił zażalenie dłużniczki na postanowienie tego Sądu z dnia 21 października 2013 r. w przedmiocie odrzucenia zażalenia na postanowienie 11 września 2013 r. w przedmiocie odrzucenia zażalenia na postanowienie z dnia 15 lipca 2009 r. o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

W zażaleniu skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zarzuciła sprzeczne, z istotą pełnionej przez Sąd Najwyższy kontroli sprawowania

funkcji procesowej przez sądy drugiej instancji, odrzucenie zażalenia przez ten sam sąd, którego działanie jest przedmiotem zażalenia, rażące naruszenie art. 394² § 2 k.p.c. oraz art. 397 § 2 w zw. z art. 370 k.p.c. oraz rażące naruszenie art. 394¹ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje wyłącznie od postanowień enumeratywnie wymienionych w art. 394¹ § 1, 1¹ i 2 k.p.c., który reguluje kwestię dopuszczalności zażalenia w postępowaniu rozpoznawczym w procesie, a poprzez art. 13 § 2 k.p.c. jest odpowiednio stosowany w postępowaniu nieprocesowym.

Zgodnie z art. 394¹ § 2 k.p.c. w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Pierwszy etap analizy dopuszczalności zażalenia obejmuje zatem badanie, czy w danej sprawie służy stronom skarga kasacyjna i czy zaskarżone postanowienie ma charakter postępowania kończącego postępowanie w sprawie. Dopiero w wyniku pozytywnego przesądzenia łącznego istnienia tych dwóch przesłanek badaniu podlega czy zachodzi przypadek wyłączenia dopuszczalności zażalenia z uwagi na wyjątki określone w art. 394¹ § 2 k.p.c. *in fine* k.p.c. tj. czy postanowienie jest postanowieniem, o którym mowa w art. 398¹ k.p.c. albo zostało wydane w wyniku rozpoznania zażalenia przez sąd drugiej instancji. Już tylko z tej przyczyny błędny jest wywód prawny skarżącej zawarty w uzasadnieniu zarzutów.

Problem odpowiedniego, poprzez art. 13 § 2 k.p.c., stosowania art. 394¹ k.p.c. w postępowaniu egzekucyjnym, był przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który wyraził jednolity pogląd, że przepis ten nie ma zastosowania zarówno w postępowaniu egzekucyjnym, jak i w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności. Odpowiednie stosowanie oznacza bowiem niezbędną adaptację normy do zasadniczych celów i form danego postępowania oraz uwzględnienie charakteru i celu danego postępowania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2010 r., III CZ 59/10, z dnia 11 maja 2011 r., I CZ 127/10, z dnia 9 listopada 2011 r., II CZ 91/11, z dnia 14 marca 2012 r., II CZ 188/11 – nie publ.).

Kwestia zaskarżania postanowień w postępowaniu klauzulowym została uregulowana w art. 795 i 795⁵ w zw. z art. 767⁴ § 1 k.p.c. oraz w art. 767⁴ § 2 i 3 k.p.c., który wyłączył możliwość odpowiedniego stosowania w postępowaniu egzekucyjnym i klauzulowym przepisów o skardze kasacyjnej. Wobec niedopuszczalności skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem, odpowiednie stosowanie art. 394¹ § 2 k.p.c. w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności jest wyłączone. W konsekwencji zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające zażalenie na postanowienie w przedmiocie kolejnego odrzucenia zażalenia w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. 394¹ § 3 k.p.c. Na marginesie jedynie należy wskazać, że wbrew zarzutowi skarżącej, sąd drugiej instancji na etapie postępowania międzyinstancyjnego jest właściwy do odrzucenia niedopuszczalnego zażalenia wniesionego do Sądu Najwyższego na podstawie odpowiednio stosowanego art. 370 k.p.c. w zw. z 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c., oddalając wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, jako że argumentacja podniesiona w odpowiedzi na zażalenie pozostaje w całości poza zagadnieniem prawnym istotnym dla rozstrzygnięcia tego etapu postępowania.

jw KC